

URZĄD PATENTOWY
w WARSZAWIE
C09864100
OPIS PATENTOWY

Nr 30537

Kl. 8 m, 13

I. G. Farbenindustrie Aktiengesellschaft, Frankfurt n. M.

Preparat barwników siarkowych

Patent dodatkowy do patentu nr 24 007

Zgłoszono 14 kwietnia 1939

Udzielono 18 kwietnia 1942

Pierwszeństwo: 27 kwietnia 1938 (Niemcy)

Najdłuższy czas trwania patentu do 21 października 1951

W patencie polskim nr 24 007 opisano preparaty barwników siarkowych, które składają się z mieszanin barwników siarkowych z bezwodnymi siarczkami lub wodorosiarczkami potasowców względnie z mieszaninami obu tych rodzajów związków i ze związkami przyciągającymi wodę, których dodaje się w celu polepszenia trwałości preparatów, które bez tego dodatku, wskutek skłonności siarczków potasowców do reagowania z tlenem powietrza, zmieniałyby z czasem swój skład i z tego powodu dawałyby wybarwienia o nierównomiernej sile barwy i niejednakowym odcie-

niu. Właściwość przyciągania wody tych dodatków powoduje utrwalenie preparatu w ten sposób, że tworzy się warstwa ochronna, która zapobiega dalszemu przenikaniu tlenu powietrza. Do tego celu stosuje się sole potasowcowe słabych kwasów nieorganicznych i organicznych, oksy-związków alifatycznych, takich jak gliceryna, i bezwodne sole potasowcowe produktów siarkowania oksy-związków aromatycznych oraz mocznik.

Stwierdzono, że do utrwalania preparatów barwników siarkowych, składających się z mieszanin stężonych barwników

z siarczkami potasowców i mogących zawierać również środek osłabiający, taki jak siarczan sodu, nadaje się doskonale glukoza. Produkt, otrzymany przez zmielenie glukozy technicznej z częściowo odwodnionym względnie bezwodnym siarczkiem sodu, wyróżnia się właściwością przyciągania wody. Dodając tego produktu do mieszaniny barwnika siarkowego otrzymuje się preparaty barwnikowe o doskonałej trwałości podczas magazynowania.

Przykład I. Produkt siarkowania, otrzymany z ortotoluidyny i paranitroaniliny według przepisu zawartego w patencie niemieckim nr 293 557, poddaje się w zwykły sposób rozszczepieniu za pomocą trzykrotnej ilości siarczku sodu i suszy. 10 części otrzymanego żółtego barwnika zadaje się 9 częściami glukozy, którą zmielono z 31 częściami 60%-owego siarczku sodu, i dobrze miesza.

Przykład II. 10 części niebieskiego barwnika siarkowego, otrzymanego przez siarkowanie 4-oksy-4-nitro-2-aminodwufenyloaminy według przepisu zawartego w patencie niemieckim nr 132 424; przykład I, miesza się z 4,8 części technicznej glukozy, zmielonej z 2,4 części bezwodnego

siarczku sodu, i z 10,6 części bezwodnego siarczku sodu.

Preparat barwnikowy o takiej samej trwałości otrzymuje się również zastępując 10,6 części bezwodnego siarczku sodu tylko 6 częściami i dodając prócz tego 4 części wodorosiarczku sodu.

Przykład III. 10 części fiołkowoczarnego barwnika, otrzymanego przez siarkowanie kwasu pikraminowego według sposobu opisanego w patencie niemieckim nr 116 791, miesza się z 5 częściami bezwodnego siarczku sodu, 6 częściami siarczanu sodu i produktem zmielenia 3,2 części glukozy z 1,6 części bezwodnego siarczku sodu.

Zastrzeżenie patentowe.

Preparat barwników siarkowych według patentu nr 24 007, znamieny tym, że jako związek przyciągający wodę zawiera glukozę.

I. G. Farbenindustrie
Aktiengesellschaft
Zastępca: inż. J. Wyganowski
rzecznik patentowy